

Lars Løkke Rasmussen (V):

Blot en kort bemærkning til arbejdsministeren: Det er jo ikke korrekt, for det er sådan, at der er i tusindtal af lønmodtagere på arbejdsmarkedet, som enten ikke er organiseret eller er organiseret i foreninger, som ikke er tilsluttet hovedorganisationerne. Det gælder f.eks. de ca. 50.000 medlemmer af Kristelig Fagforening.

Dér er det sådan med den eksisterende lovgivning, at f.eks. Kristelig Fagforening har mulighed for at indstille et medlem til repræsentantskabet – og så er jeg helt på det rene med, at det i sidste ende selvfølgelig er ministeren, der vælger blandt dem, der er indstillet fra organisationer, der ikke er tilsluttet hovedorganisationerne.

Det er den mulighed, der nu afskæres, sådan at en del af lønmodtagerne på arbejdsmarkedet fuldstændig udelukkes fra at opnå repræsentation i ATP's repræsentantskab. Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte dette.

Det, der sker med lovforslaget, er, at en række organisationer, LO og FTF, som i forvejen har sæde i ATP's repræsentantskab, får udvidet deres repræsentation. At det skulle være udtryk for mere demokrati, har jeg meget svært ved at se.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne bekræfte, sådan som det senest fremstilledes, at det er hovedorganisationerne, der indstiller.

Men jeg vil godt sige, at hvis der skulle være konsekvens i det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger her, så ville det ændringsforslag, som Venstre og Fremskridtspartiet har stillet, jo også skulle afspejle den anden side af det arbejdsmarkedspolitiske billede, nemlig arbejdsgiversiden, men jeg har indtryk af, at man dér fra forslagsstillernes side har været lidt nervøse for at komme i karambolage med Dansk Arbejdsgiverforening og SALA.

Hvis der havde været konsekvens i lovforslaget, skulle man jo have stillet forslag om, at der skulle være mindre repræsentation for DA og mindre repræsentation for SALA, fordi de to organisationer, hvis repræsentanter i dag er personlig udpeget af arbejdsministeren: De Danske Andelskøbsforeninger og Dansk Familielandbrug, faktisk heller ikke bliver repræsenteret. Det er man gået stiltfærdigt og let hen over. Det ville have været konsekvent – og det er jo så noget af det, vi har drøftet: Hvor er konsekvensen i det her?

Vi har lagt vægt på ved sammensætningen her, at også det offentlige arbejdsmarked blev repræsenteret i ATP's og LD's bestyrelse. Det offentlige arbejdsmarked spiller jo en stor rolle i forhold til hele samfundslivet og dermed også til den investeringspolitik, som ATP og LD jo også skal understøtte.

Så jeg synes godt nok, det er et lidt fortegnede billede af det. Men det er korrekt, at hvis man ikke er tilsluttet en hovedorganisation, så har man ikke med denne konstruktion mulighed for at få repræsentation.

Men det er jo nok noget af det, vi skal diskutere, når demokratiseringsforslaget bliver færdigt: På hvilken måde skal man få de noget bredere diskussioner om, hvilken investeringspolitik LD og ATP skal køre efter?

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil da gerne medgive arbejdsministeren, at man kunne forestille sig alt muligt. Vi har stillet os til det her lovforslag på den måde, at der har været tale om at justere sammensætningen inden for de rammer, der var givet. Antallet af medlemmer i repræsentantskabet lå fast.

Vi har ikke kunnet skabe forståelse for, at man eventuelt kunne tage en diskussion om at udvide repræsentantskabets medlemskreds, så rammerne har været givet, og det, der har været opgaven, har så været at fylde dem ud på den mest muligt demokratiske måde.

Vores udgangspunkt har været, at ingen organisationer, der i dag har en udpegningsret til ATP-systemet, skal have forringet deres repræsentation. Og dér er det sådan i forhold til det ændringsforslag, som Venstre har stillet, at både LO og FTF, altså de store hovedorganisationer på lønmodtagersiden, har en uændret repræsentation, og det samme gælder på arbejdsgiversiden.

Vi har været enige med regeringen i, at det var naturligt at tilgodese det offentlige arbejdsmarked, fordi det offentlige som arbejdsgiver spiller en langt større rolle i dag, end da loven blev givet i 1964.

Vi er meget åbne over for at foretage større ændringer, der kan sikre demokrati og åbenhed i ATP, og vi vil derfor også gerne deltage i det arbejde, der kommer i kølvandet på udvalget under Økonomiministeriet.

Det, vi bare stiller os helt uforstående over for, er, hvordan lønmodtagere, der står uden for hovedorganisationerne, skal kunne tage det